

Irlandczycy w „neutralnym” pogotowiu
oczekują na to, co przyniesie toczona
niedaleko wojna...

Piloci 501 Squadronu na lotnisku Kenley, rok 1940. Drugi z prawej stoi F/O Witorzeń, na ziemi siedzą: Sgt Muchowski i Sgt Marcinkowski (odpowiednio 1 i 2 od lewej), a czwarty z lewej P/O Skalski. Na lewo od Skalskiego siedzi Irlandczyk P/O MacKenzie, zaś czwarty z lewej stoi Sgt O'Byrne (prawdopodobnie także Irlandczyk, przynajmniej z pochodzenia).

Wrzesień 1940 roku na lotnisku Turnhouse. Piloci 65 Squadronu RAF. Od lewej: P/O Hart, P/O Norwood, Irlandczyk F/O Brendan Finucane (z charakterystyczną fajką), Sgt Kilner, P/O Lyons, P/O Smart, Sgt Stilwell, F/O Władysław Szulkowski (z orłem na piersi) oraz Sgt Hire.

Piloci 65 Squadronu, a wśród nich Finucane (pierwszy z lewej oparty o osłonę silnika) oraz Władysław Szulkowski (siedzi na skrzydle pierwszy z prawej). Polak zginął niecały rok później nad Morzem Irlandzkim.

Wing Commander Beamish (z fajką) wraz z Sgt Maciejowskim, Sgt Popkiem oraz P/O Solakiem.

Personel 302 Dywizjonu Myśliwskiego. Czwarty z prawej siedzi Flight Lieutenant William Riley z Monorhamilton w Irlandii.

Piloci 245 Squadronu na lotnisku Aldergrove w Irlandii Północnej. Jako szósty od lewej stoi P/O Koc, dziesiąty F/Lt Orzechowski, jedenasty F/Lt Szczeńiewski, siedemnasty Sgt Brzeski oraz osiemnasty F/O Wiśniewski. Na skrzydle siedzi Sgt Kościak. Nie udało się rozpoznać Sgt Prętkiewiczza.

F/Lt Łaskiewicz był kolejnym Polakiem w 245 Squadronie.

P/O Koc przed samolotem Hurricane w 245 Squadronie.

Samoloty 245 Squadronu nad Irlandią. Widoczną maszyną P3101 latał najczęściej F/Lt Szczęśniewski, choć pilotowali ją także: F/Lt Łaskiewicz, F/O Wiśniewski, Sgt Kościk oraz Sgt Prętkiewicz. Za sterami samolotu P3762 zasiadali: F/Lt Łaskiewicz, F/Lt Szczęśniewski, F/O Wiśniewski, P/O Koc, Sgt Brzeski, Sgt Kościk oraz Sgt Prętkiewicz. Jeden lot widocznym Hurricane'em R4079 DX-E wykonał F/Lt Szczęśniewski nim 30 listopada 1940 roku zginął w tym samolocie Sgt Prętkiewicz.

Squadron Leader John Simpson, dowódca 245 Squadronu. Trudno powiedzieć, do czego odnosi się jedenaście swastyk widocznych pod osłoną kabiny, jako że w swej karierze pilot ten uzyskał 9 i ½ zwycięstwa pewnego, 1 prawdopodobne oraz 1 uszkodzenie. Trzy z nich były rezultatem jego służby w 245 Squadronie, pozostałe wcześniejszych walk w 43 Squadronie. Być może dodatkowo oznaczył maszynę uznaną jako zestrzelenie niepotwierdzone z 19 lipca 1940 roku, o którym mówi się w odniesieniu do tego pilota. Co ciekawe, w 1941 r. dokumenty przyznawały mu aż 12 zwycięstw i to zanim odniósł ostatnie 13 maja 1941 roku.

Samoloty Hurricane 245 Squadronu na lotnisku Aldergrove.

Polacy z 245 Squadronu podczas gry w karty. Od lewej F/Lt Szczęśniewski, F/O Wiśniewski, nn oraz F/Lt Łaskiewicz.

Hurricane V9241, którego 4 marca 1941 roku pilotował P/O Koc, a 4 czerwca 1941 roku F/O Bieńkowski.

Sgt Franciszek Prętkiewicz, jedyna ofiara wśród polskich pilotów latających w 245 Squadronie w okresie, gdy stacjonował on w Irlandii Północnej.

Zachowany do dziś silnik samolotu Hurricane I R4079 DX-E, w którym zginął Sgt Prętkiewicz. 245 Squadron był jedyną jednostką, w której operacyjnie używano tę maszynę.

F/O Zygmunt Bieńkowski z 245 Squadronu.

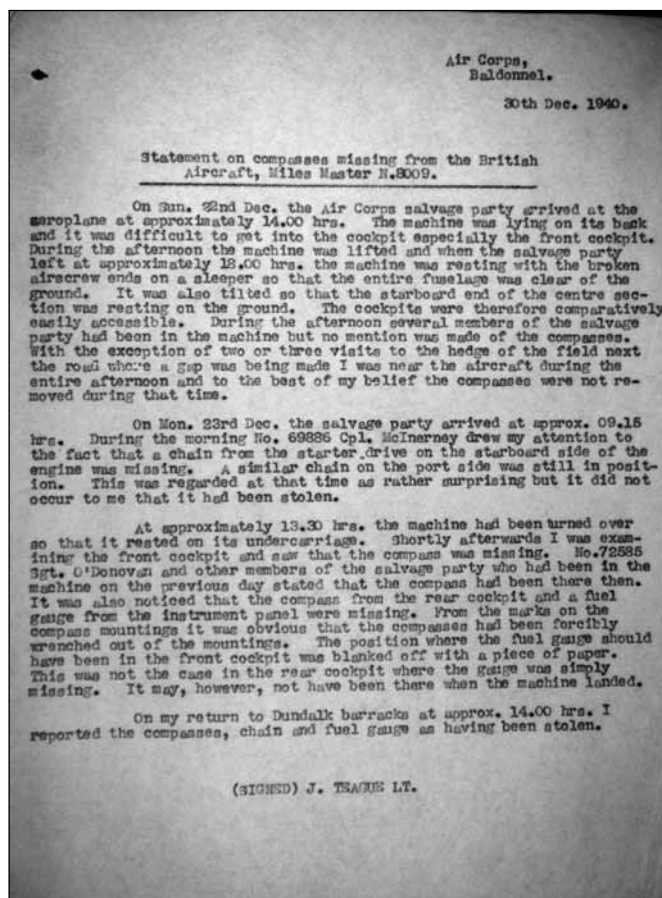
P/O Bolesław Palej był kolejnym Polakiem w 245 Squadronie.

Mieczysław Ądamek, sprawca bijatki, do jakiej miało dojść pomiędzy polskimi lotnikami a żołnierzami irlandzkimi.

Sergeant William Cowan poległ lecąc z pomocą walczącej Polsce w nocy 16 października 1944 roku.

Sgt Stanisław Karniewski był pierwszym polskim lotnikiem internowanym w Republice Irlandii.

Irlandzki dokument dotyczący pomyłkowego lądowania Mastera z 307 Dywizjonu z niepolską załogą P/O Covington i P/O Proctor w Dungooley 21 grudnia 1940 roku.

Oba zdjęcia pokazują dzisiejszy widok miejsca, gdzie przymusowo lądował Sgt Karniewski. Od 1941 roku linia brzegowa przesunęła się w głąb zatoki. Tam gdzie zatrzymał się Blenheim biegnie obecnie ulica.

Jedyną uroczystością ślubną, do jakiej doszło na terenie obozu Curragh, było zawarcie związku małżeńskiego przez Kanadyjczyka Sgt Rosswella Franka Teesa z panią Eileen Lewis. Na zdjęciu, wśród gości, widoczni są Stanisław Karniewski (stoi pierwszy z lewej w cywilnym ubraniu) oraz Aubrey Covington (siedzi pierwszy z prawej). Tees (siedzi piąty z lewej) był pierwszym Kanadyjczykiem internowanym w Irlandii, gdzie wylądował Hurricanem 21 sierpnia 1941 roku.

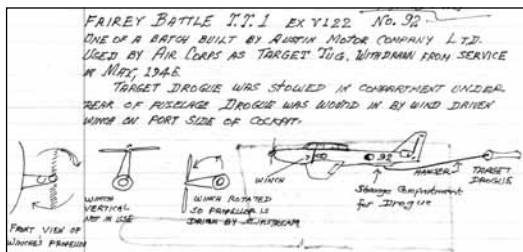

F/O Kazimierz Baranowski przez internowanych kolegów – lotników nazywany był „Baronem”, stąd do dziś wielu anglojęzycznych historyków mylnie wymienia go jako „Baronowskiego”. Lotnik był wdowcem, nic więc dziwnego, że po wojnie wrócił do Irlandii, tym razem na stałe.

Oba zdjęcia pokazują samolot Fairey Battle TT V1222 F/O Baranowskiego pod strażą irlandzkich żołnierzy.

Na zdjęciu ta sama maszyna, tyle że w barwach IAC oraz opatrzona numerem 92. W samolocie zamontowano sprzęt do holowania rękawów strzeleckich.

Notatki i rysunki dotyczące samolotu Fairey Battle numer 92 (V1222) sporządzone przez Michaela O'Reilly, który służył w personelu naziemnym IAC.

Obóz w Curragh.

Sgt Józef Pudelko z 6AACU zginął w Sydenham 23 kwietnia 1942 roku.

Sgt Edward Lewandowski z 6AACU poniósł śmierć 30 kwietnia 1942 roku w okolicy Belfast Lough.

Sgt Henryk Komenda ze 1480 Flightu zginął 9 lipca 1942 roku w okolicy Ballycarry.

W/Cdr Władysław Heller z 3 SGR
zginął 18 października 1943 roku
w Glensheck.

Na zdjęciu wykonanym podczas szkolenia nawigatorów widoczni są
m. in. W/Cdr Heller (siedzi drugi z lewej) oraz Sgt Kufluk (stoi pierwszy
z lewej w środkowym rzędzie). Obaj śmierć znaleźli w Irlandii. Pierwszy
zginął w Irlandii Północnej, drugi w Republice Irlandii.

F/O Wiktor Szumbariski znajdował
się na pokładzie Wellingtona
R3280, który w nocy z 11 na 12
września 1942 roku zginął nad
Morzem Irlandzkim.

Sgt Czesław Świątkowski, pilot
Wellingtona R3280.

P/O Kazimierz Karaszewski
przez pewien czas dowodził
wydzielonym oddziałem 6AACU
w Belfaście.